

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Česká republika – Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 12. 5. 2017, č. j. ÚOHS-R0048/2017/VZ-14841/2017/322/DJa, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 62 Af 60/2017 – 66,

t a k t o :

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Kasační stížnost se zamítá.
- III. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 2. 2017, č. j. ÚOHS-S0759/2016/VZ-05440/2017/551/Akr, uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), tím, že při zadávání veřejné zakázky „Prezentace Ministerstva zemědělství na mezinárodních veletrzích a výstavách v zahraničí v roce 2017“ v otevřeném řízení nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a odst. 3 ZVZ, neboť vyloučil uchazeče Rapid, akciová společnost, z účasti v zadávacím

řízení z toho důvodu, že jeho nabídka obsahovala několik početných chyb v položkovém rozpočtu na zajištění veletrhu Internationale Grüne Woche 2017, které měly mít vliv na výši nabídkové ceny, a dále z důvodu neuvedení výše DPH v návrzích smluv na zajištění veletrhů Internationale Grüne Woche 2017, Biofach 2017, ANUGA 2017, přestože se jednalo o nejasnosti na první pohled zřejmé, lehce popsitelné a současně vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelné, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

[2] Za popsání správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 90.000 Kč.

[3] Předseda žalovaného v záhlaví popsáním rozhodnutím zamítl žalobcův rozklad a rozhodnutí žalovaného potvrdil.

[4] Proti rozhodnutí o rozkladu brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji zamítl.

[5] Konstatoval, že za nepřípustnou změnu nabídky po dobu běhu zadávací lhůty je třeba pokládat změnu údajů (hodnot), které jsou předmětem kteréhokoli z hodnotících kritérií; tyto hodnoty musí být od okamžiku podání nabídky až do okamžiku uzavření smlouvy hodnotami neměnnými. Jakékoli umožnění pozdější změny těchto hodnot (ať už by změna byla odůvodněna čímkoli) by v principu mohlo otevírat nebezpečnou možnost následných manipulací s nabízenými hodnotami kupř. v závislosti na obsahu nabídek jiných uchazečů poté, co se s nimi lze při otevírání obálek seznámit, což by bylo možností v praxi mnohdy stěží odlišitelnou od možnosti dodatečných oprav skutečných chyb, jichž se uchazeč při sestavování nabídky dopustil. Je-li nabídková cena hodnotícím kritériem, pak postup podle § 76 odst. 3 ZVZ nemůže vést k žádným opravám údajů obsažených v položkách výkazu výměr, které by vedly ke změně nabídkové ceny, byť by původní údaje obsažené v nabídce byly výsledkem chybné početní operace uchazeče.

[6] Je-li však v nabídce obsažena nejasnost, která už na první pohled vyvolává dojem, že uchazeč se v části své nabídky dopustil chyby, tedy o nejasnost již na první pohled zřejmou, lehce popsitelnou a zároveň zřejmě lehce vysvětlitelnou, je namístě, aby zadavatel využil postup, který mu § 76 odst. 3 ZVZ umožňuje, a pokusil se tuto nejasnost vysvětlit; zadavatel musí mít po podání nabídek najisto postaveno, zda nabídky vyhovují zadávacím podmínkám či nikoli a jaké hodnoty mají být v rámci hodnocení nabídek hodnoceny; zadavatel tedy musí mít spolehlivý podklad pro svůj jednoznačný závěr, zda nabídka může být úspěšně posouzena, či nikoli, a jak má být hodnocena.

[7] V případě nacenění veletrhu Internationale Grüne Woche 2017 byla v předloženém rozpočtu vyloučeného uchazeče uvedena celková nabídková cena ve výši 2.980.315 Kč včetně DPH, přičemž tento součet počítal u položek 19, 20 a 21 s částkami 60.500 Kč, byť daný sloupec rozpočtu „Cena celkem včetně DPH (Kč)“ obsahuje v řádcích těchto položek hodnoty 65.500 Kč. Pokud tedy vyloučený uchazeč v položkách 19, 20 a 21 uvedl, že cena v Kč bez DPH je 50.000 Kč, DPH je 10.500 Kč a cena včetně DPH je 65.500, namísto správného součtu 60.500 Kč včetně DPH, přičemž celkový součet všech položek ve sloupci rozpočtu „Cena celkem včetně DPH (Kč)“ činil 2.980.315 Kč, stejná částka byla uvedena i v řádku označeném jako „NABÍDKOVÁ CENA CELKEM VČETNĚ DPH (Kč)“ a stejná částka byla uvedena i v návrhu smlouvy pro tento veletrh, ob stojí podle krajského soudu i další navazující dílčí závěr žalovaného, že se nejednalo o chybu v nabídkové ceně, resp. o chybu, jejíž odstranění by mohlo mít vliv na nabídkovou cenu, nýbrž o pochybení pouze v dílčím součtu, ovšem bez vlivu na součet výsledný, jenž byl nabídkovou cenou.

[8] Toto pochybení přitom mohlo vyvolávat nejasnost na první pohled zřejmou, lehce popsatelnou a vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelnou; ze strany vyloučeného uchazeče došlo „pouze“ k nesprávnému zachycení (napsání) součtu ceny bez DPH a ceny odpovídající zákonné výši DPH ve třech položkách (19, 20 a 21), přitom celkový součet všech 33 položek ve sloupci rozpočtu „Cena celkem včetně DPH (Kč)“ byl uveden v částce 2.980.315 Kč včetně DPH a této částce odpovídal i součet všech 33 položek ze dvou dalších sloupců, a to součet jednotlivých položek u sloupce „Cena bez DPH (Kč)“ ve výši 2.463.070 Kč bez DPH a součet jednotlivých položek u sloupce „DPH ČR 21 % (Kč)“ ve výši 517.245 Kč ($2.463.070 + 517.245 = 2.980.315$). Celková nabídková cena ve výši 2.980.315 Kč včetně DPH, která byla předmětem hodnocení, byla uvedena v řádku rozpočtu k tomu určeném a označeném jako „NABÍDKOVÁ CENA CELKEM VČETNĚ DPH (Kč)“ a stejná částka byla uvedena i v návrhu smlouvy. Uvedené pochybení lze jednoznačně považovat za překlep.

[9] Pokud by hodnotící komise vyzvala uchazeče podle § 76 odst. 3 ZVZ k vysvětlení nabídky, vedlo by to k opravě pouze těchto tří položek na správný dílčí matematický součet, tedy k opravě dílčího překlepu, a nikoli k opravě celkové nabídkové ceny, která byla předmětem hodnocení, neboť tato cena v sobě zahrnuje uchazečem správně spočítanou a v příslušném sloupci také správně uvedenou hodnotu DPH.

[10] Krajský soud proto přisvědčil žalovanému, že v posuzované věci došlo ze strany vyloučeného uchazeče o zjevnou početní chybu (tedy překlep), která neměla a za žádných okolností ani nemohla mít vliv na nabídkovou cenu, tedy o zjevnou početní chybu, která byla odstranitelná postupem podle § 76 odst. 3 ZVZ směřujícím k odstranění výlučně dílčího nepřesného údaje.

[11] Krajský soud dále uvedl, že žalovaný se otázky vlivu nedodržení postupu stanoveného ZVZ na výběr nejvhodnější nabídky věnoval pouze stručně. Soud připomněl, že „*správný delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ je deliktem ohrožovacím, k jehož dovození postačí objektivizovaná hypotéza potenciality vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, jež je obecnou spekulací delikventa založenou výlučně na reálně nedoložitelném retrospektivním pohledu ohledně kvality nabídek (tedy ve vztahu k subjektivnímu – nepočitatelnému – dílčímu hodnotícímu kritériu) nevyvratitelná*“.

[12] Podle krajského soudu bylo třeba navzdory popsanému výlučně matematickému pohledu – zohlednit především skutečnost, že nabídky byly hodnoceny s využitím subjektivního (nepočitatelného) dílčího hodnotícího kritéria „architektonický návrh“. V případě využití subjektivního (nepočitatelného) dílčího hodnotícího kritéria lze jen stěží zpětně „propočítávat“, jak by hodnocení, v němž se legitimně odrážely individuální dojmy hodnotitele (hodnotící komise) z jednotlivých nabídek, probíhalo s účastí další nabídky, která hodnocena vůbec nebyla. Vlastnostmi takové nabídky, které by na hodnotitele působily coby nepočitatelné parametry, by jistě mohl být ovlivněn pohled hodnotitele na ostatní nabídky, což by se reálně mohlo projevit i v tom ohledu, že by nabídkám podaným AL-SYSTEM EXPO s.r.o. a ARTEO CZ s.r.o. mohly být body přidělovány jinak než 27 bodů nabídce podané AL-SYSTEM EXPO s.r.o. a 30 bodů nabídce podané ARTEO CZ s.r.o.

II. Kasační stížnost

[13] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobce (stěžovatel) kasační stížností.

[14] Nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že v posuzované věci došlo na straně vyloučeného uchazeče o zjevnou početní chybu, která neměla a za žádných okolností ani nemohla mít vliv na nabídkovou cenu, a byla tak odstranitelná postupem podle § 76 odst. 3 ZVZ. Krajský soud se vůbec nezabýval stěžovatelským argumentem, že se ze strany dodavatele mohlo jednat o úmysl (možný kalkul uchazeče, který by úmyslně uvedl cenu vč. DPH vyšší v naději, že zadavatel chybu neodhalí a pro fakturaci bude následně rozhodná cena vč. DPH).

[15] Krajský soud podle stěžovatele pochybil, pokud uvedl, že nebylo zásadním rozdílem, zda uchazeč ve vztahu k dotčeným položkám rozpočtu uvedl 60.500 Kč nebo 65.500 Kč. Stěžovatel v zadávacích podmínkách jednoznačně stanovil, že součet jednotlivých položek musí odpovídat celkové nabídkové ceně v Kč, včetně DPH, a že za správnost určení sazby DPH nese odpovědnost uchazeč. S ohledem na skutečnost, že součet jednotlivých položek byl vyšší než celková nabídková cena u uvedeného veletrhu, dopustil se uchazeč chyby, která má vliv na výši nabídkové ceny.

[16] Za nesprávné považuje stěžovatel též posouzení otázky možnosti podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Stěžovatel má úvahy krajského soudu za nesrozumitelné, nepřezkoumatelné, a tudíž nezákonné.

[17] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud podrobně popsal, jakým způsobem měli uchazeči uvést nabídkovou cenu za jednotlivé veletrhy ve své nabídce. Pro hodnocení nabídek byla klíčová právě celková nabídková cena, nikoli dílčí ceny v položkovém rozpočtu. Stěžovatelské tvrzení, že součet jednotlivých položek byl vyšší než celková nabídková cena vyloučeného uchazeče, označuje žalovaný za zavádějící, neboť v daném případě se jednalo o překlep. V posuzované věci by nedošlo ke změně celkové nabídkové ceny, ale pouze tří položek v položkovém rozpočtu. Krajský soud správně aplikoval relevantní judikaturu a zdůraznil specifickou řešenou věc. K posouzení vlivu na výběr nejlepší nabídky bylo třeba zohlednit, že nabídky byly hodnoceny s využitím subjektivního (nepočitatelného) dílčího hodnotícího kritéria „architektonický návrh“. Pokud by stěžovatel uchazeče nevyloučil, mohl by se stát vítězným uchazečem, neboť hodnotící komise vybranému uchazeči plný počet bodů za subjektivní dílčí hodnotící kritérium neudělila a nabídka vyloučeného uchazeče nebyla v této fázi hodnocena. Není proto vyloučeno, že by tento uchazeč obdržel víc bodů než vybraný uchazeč. Porušení zákona tak mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Podle žalovaného se krajský soud vypořádal též s námitkou úmyslného uvedení nesprávné ceny ze strany vyloučeného uchazeče. U dalších námitkách nepřezkoumatelnosti stěžovatel neuvedl, v čem tuto vadu spatřuje.

[18] Žalovaný navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[19] Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení; zjistil přitom, že usnesením ze dne 14. 6. 2019, č. j. 8 Afs 128/2018 – 37, byly rozšířenému senátu předloženy k zodpovězení následující otázky:

V jakých případech lze připustit žalobu podanou státem (jeho organizační složkou) k věcnému přezkumu? Je pro tuto otázku rozhodné, zda bylo napadené rozhodnutí vydáno v rámci správního trestání?

[20] V nyní souzené věci je stěžovatel organizační složkou státu a nadto bylo napadené rozhodnutí vydáno v rámci správního trestání. Soud proto usnesením ze dne 29. 7. 2019, č. j. 1 As 93/2019 – 54, rozhodl o přerušení řízení o kasační stížnosti do doby rozhodnutí rozšířeného senátu ve shora uvedené věci.

[21] Rozšířený senát ve věci rozhodl usnesením ze dne 18. 2. 2020, č. j. 8 Afs 128/2018 – 46. Dospěl k závěru, že „[s]tát jako právnická osoba (veřejnoprávní korporace) je aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), pokud v posuzovaném veřejnoprávním vztahu nevystupoval ve vrchnostenském postavení. Pro aktivní legitimaci státu je bez významu, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v rámci správního trestání“.

[22] Důvod přerušení tedy pominul, soud proto podle § 48 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) výrokem I. rozhodl o pokračování v řízení. Současně s ohledem na závěry obsažené ve shora citovaném usnesení rozšířeného senátu konstatuje, že stěžovatel byl aktivně legitimován k podání žaloby i kasační stížnosti. Stěžovatel v nyní posuzovaném veřejnoprávním vztahu nevystupoval ve vrchnostenském postavení, ale jako adresát působení veřejné správy. Vzhledem k tomu, že v dané věci byly splněny i další podmínky řízení, bylo možno přistoupit k meritornímu přezkumu rozsudku krajského soudu.

[23] Důvodnost kasační stížnosti posoudil soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[24] Kasační stížnost není důvodná.

[25] Soud předně konstatuje, že napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Krajský soud se vyjádřil k veškeré žalobní argumentaci. Namítá-li stěžovatel, že krajský soud nereagoval na jeho argument, podle kterého se mohlo ze strany vyloučeného uchazeče jednat o úmysl, připomíná soud, že tento argument uvedl stěžovatel v části III. žaloby označené „shrnutí“, v níž krajskému soudu podával rekapitulaci závěrů z rozhodnutí žalovaného. I pokud by bylo lze tento „argument“ vnímat jako žalobní bod, má Nejvyšší správní soud za to, že se s jeho obsahem krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku přezkoumatelně vypořádal.

[26] Nejvyšší správní soud připomíná svou konstantní judikaturu, podle které soudy nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. např. rozsudek ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33). Stěžovateli nelze přisvědčit v tom, že by se soud musel výslovně věnovat každé, byť i jen marginální či pro věc nerelevantní námitce, kterou žalobce vznese ve své žalobě (srov. rovněž nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, či rozsudek ze dne 23. 12. 2015, č. j. 2 As 44/2013 - 125).

[27] Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku dospěl vzhledem ke specifickým okolnostem posuzované věci k jednoznačnému závěru, že šlo o zjevnou početní chybu - překlep (srov. zejména body 18 až 23 rozsudku). Závěr o početní chybě pak ze své podstaty vylučuje možnost, že k uvedení nesprávné částky došlo úmyslným jednáním vyloučeného

uchazeče. Odůvodnil-li žalovaný a krajský soud řádně (což se stalo), proč vycházejí z předpokladu, že šlo o zjevnou početní chybu (nikoli o úmysl), nepovažuje Nejvyšší správní soud za pochybení, pokud se již v odůvodnění svých rozhodnutí dále nevěnovali hypotetické situaci spočívající v nekalém jednání vyloučeného uchazeče, které mělo vést k úmyslnému uvedení nesprávné částky.

[28] Co se týče posouzení otázky možnosti podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, lze stěžovateli částečně přisvědčit, že ke srozumitelnosti odůvodnění nepřispívá hromadění cizích výrazů zasazených do šroubovitě úvahy v bodu 40 rozsudku (srov. citace v bodu [11] tohoto rozsudku). I přes zde použité složité formulace však není rozsudek krajského soudu nesrozumitelný, resp. nepřezkoumatelný. Právní názor krajského soudu stran posouzení možnosti podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky je ve spojení s dalšími pasážemi odůvodnění (zejména body 41 – 45) zřejmý.

[29] Krajský soud zdůraznil, že v případě uvedeného správního deliktu postačuje možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky – není tedy nutno s jistotou prokázat, že k ovlivnění skutečně došlo. Krajský soud pak pečlivě rozebral, proč v souzené věci možnost podstatného ovlivnění výběru nastala. Poukázal zejména na existenci subjektivního hodnotícího kritéria „architektonický návrh“, u kterého mohly být v případě nevyloučení uchazeče Rapid, akciová společnost, body za toto kritérium uděleny zcela jinak (nabídka vyloučeného uchazeče mohla mít vliv na hodnocení návrhů ostatních uchazečů), a tím pádem mohlo dojít k výběru jiné nejvhodnější nabídky (tj. nabídky vyřazeného uchazeče). Správnost tohoto závěru stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňuje. Soud na okraj k této námitce poznamenává, že stěžovatel je ústředním orgánem státní správy vybaveným odborným personálním aparátem. Nemělo by proto pro něj být problémem orientovat se i ve složitě vyjádřených úvahách krajského soudu obsahujících cizí výrazy.

[30] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatel formuloval kasační námitky mířící do věcného posouzení věci zcela obecně. Stěžovatel se povětšinou omezil na konstatování o nezákonnosti a nesprávnosti napadeného rozsudku, aniž by u většiny námitek uvedl konkrétní argumentaci, kterou by rozporoval závěry obsažené v rozsudku krajského soudu. V této souvislosti je nutno připomenout, že v soudním řízení správním vymezuje hranice soudního přezkumu zásadně žalobce, resp. stěžovatel. Soud není povinen ani oprávněn nahrazovat jeho projev vůle, domýšlet za něj argumenty a vyhledávat na jeho místě možné vady napadeného správního či soudního rozhodnutí, není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti (viz např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud je vázán důvody uvedenými v kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 věta před středníkem s. ř. s.), a proto preciznost ve formulaci obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudek ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54).

[31] Nejvyšší správní soud se proto, veden dispoziční zásadou ovládající řízení před správními soudy, kasačními námitkami níže zabývá v té míře obecnosti, ve které byly uplatněny.

[32] Podle § 76 odst. 1 ZVZ *[h]odnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d). Nabídky,*

kteřé tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. Jestliže nedošlo k vyřazení všech variant nabídky, nepovažuje se nabídka za vyřazenou. Ke zjevným početním chybám v nabídce, zjištěným při posouzení nabídek, které nemají vliv na nabídkovou cenu, hodnotící komise nepřihlíží. V případě veřejné zakázky na stavební práce, jejíž zadávací dokumentace obsahuje příslušnou dokumentaci podle § 44 odst. 4 písm. a), posoudí hodnotící komise nabídky v podrobnostech soupisu stavebních prací, dodávek a služeb a výkazu výměr.

[33] Podle § 76 odst. 3 ZVZ může hodnotící komise v případě nejasností požádat uchazeče o písemné vysvětlení nabídky. Hodnotící komise může rovněž požádat o doplnění dokladů podle § 68 odst. 3. V žádosti hodnotící komise uvede, v čem spatřuje nejasnosti nabídky, které má uchazeč vysvětlit, nebo které doklady má uchazeč doplnit. Hodnotící komise nabídku vyřadí, pokud uchazeč nedoručí vysvětlení či doklady ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti, nestanoví-li hodnotící komise lhůtu delší. Hodnotící komise může na žádost uchazeče tuto lhůtu prodloužit nebo může zmeškání lhůty prominout.

[34] Podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

[35] Nejvyšší správní soud předesílá, že krajský soud podrobně a přesvědčivě vysvětlil, proč šlo v dané věci o zjevnou početní chybu (překlep), která nemohla mít žádný vliv na nabídkovou cenu, a byla tedy odstranitelná postupem podle § 76 odst. 3 ZVZ. Kasační soud se s tímto závěrem krajského soudu plně ztotožňuje.

[36] Soud shrnuje, že v případě nacenění veletrhu Internationale Grüne Woche 2017 vyřazený uchazeč v rozpočtu u položek 19, 20 a 21 uvedl, že cena bez DPH je 50.000 Kč, DPH 10.500 Kč a cena včetně DPH je 65.500 Kč. Celkový součet všech 33 položek ve sloupci rozpočtu „Cena celkem včetně DPH (Kč)“ činil 2.980.315 Kč, přičemž tento součet počítal u položek 19, 20 a 21 s částkami 60.500 Kč (tedy s částkami, které měly být správně výsledkem sčítání částek 50.000 Kč a 10.500 Kč). Totožná celková cena včetně DPH byla uvedena i v řádku označeném „Nabídková cena celkem včetně DPH (Kč)“ a stejná částka byla uvedena i v návrhu smlouvy pro tento veletrh. Je tedy na první pohled zřejmé, že částka 65.500 Kč je výsledek nesprávného součtu sčítanců 50.000 Kč a 10.500 Kč a současně, že změnou nesprávně uvedeného součtu na součet správný, tj. 60.500 Kč, by nedošlo ke změně celkové nabídkové ceny, neboť při jejím určení uchazeč vycházel ze správně sečtené částky (60.500 Kč). Podstatné současně je, že právě celková nabídková cena, nikoli cena uvedená u jednotlivých položek, byla předmětem hodnocení.

[37] Jak uvedl soud v rozsudku ze dne 17. 8. 2012, č. j. 9 As 189/2016 – 32, uchazeč o veřejnou zakázku není oprávněn prostřednictvím opravy chyby v položkovém rozpočtu (postupem podle § 76 odst. 3 ZVZ) měnit celkovou nabídkovou cenu, pokud je předmětem hodnocení. Ze shora uvedeného však vyplývá, že v nyní posuzované věci nešlo o chybu mající vliv na celkovou nabídkovou cenu, ale o nejasnost, která už na první pohled vyvolává dojem, že uchazeč se v části své nabídky dopustil chyby, tedy o nejasnost zřejmou, jednoduše popsatelnou a zároveň vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelnou. V takovém případě byl stěžovatel jako zadavatel povinen si uvedenou nejasnost nechat uchazečem vysvětlit, a tím ji odstranit – a využít k tomu postupu nabízeného mu v § 76 odst. 3 ZVZ (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2011, č. j. 62 Af 50/2010 – 104, č. 2608/2012 Sb. NSS). Nedodržel-li stěžovatel tento zákonem předvídaný postup,

čímž mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, byly naplněny zákonné znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ.

[38] Krajský soud nepochybnil, že podle zadávací dokumentace měla být nabídková cena zpracována formou položkového rozpočtu, který bude vložen do návrhu smlouvy, ani že součet jednotlivých položek měl podle zadávací dokumentace odpovídat nabídkové ceně v Kč včetně DPH. Naopak, z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že z těchto předpokladů krajský soud při svém hodnocení vycházel. Není pochyb ani o tom, že k zřejmému omylu v počtech nedošlo na straně vyřazeného uchazeče z důvodu nejasnosti zadávací dokumentace, ale kvůli překlepu. Je tedy zcela bez relevance, zda požádal stěžovatele o dodatečnou informaci k zadávacím podmínkám (§ 49 ZVZ), či nikoli.

IV. Závěr a náklady řízení

[39] Soud shledal stěžovatelem uplatněné námitky nedůvodnými, kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[40] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu